

Yüksel Karakus

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.10.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anne ben ölüyorum

İnsanlar ve insanlar,
hata yaparlar ve acımazlar.
Benim celladim olur.
Cellatları olurum!
Çekerim günahlarını ben insanlığın
omuzlarıma ağır gelir, kanar yaram.

Zehir içirirler ekmek yerine taş
Anne ben ölüyorum yavaş yavaş
Satar seni köle gibi pazarlarda
Eziyet bana zulüm bana
Ölümü özledim kana kana

Çekerim günahlarını ben insanlığın
omuzlarıma ağır gelir, kanar yaram.

Emek ve aş gözümdeki yaş
Anne ben ölüyorum yavaş yavaş
Yezid bana süfyan bana
Ölümü özledim kana kana
Çekerim günahlarını ben insanlığın
omuzlarıma ağır gelir, kanar yaram.

Mapus ve esaret sehpadaki cesaret
Dost elinden hediye, nedir bu ihanet?
Yağlı ip boynuma korkusuzluk koynuma
Abla ben ölüyorum son kez sarıl boynuma

Çekerim günahlarını ben insanlığın
omuzlarıma ağır gelir, kanar yaram.

Yüksel Karakus

Arada

Demir parmaklıklar üşütür ellerimi
Bir tek Karakuş konmaz pencereme
Kara bulutlar kovalar günlerimi
Aydınlık çeker bir yana
Karanlık çeker bir yana

Voltalarım dört adımlık zıندانımda
Şevda hallerim gelir aklıma
Ömrümün baharı geçiyor zamanla
Hasretin çeker bir yana
Toprak çeker bir yana

Yüce dağın zirvesinden geçerim
Altın kanatlı kuşa benzerim
Alın yazım kaderim imkansız seçerim
Gurbet çeker bir yana
Sıla çeker bir yana

Yüksel Karakus

Ayçiçeğim

Sivri tarafımla toprağı delerim,
yer edinirim bu dünyada kendime.
Rahmet yağar ışık olur,
sigmam tahta kabuğuma, yeşeririm.

Büyürüm ince ince, boynu bükük.
Rüzgar eser dolu yağar biçimlenirim.
Ayakta durmayı öğrenirim, dim dik.
Gözüm açıldığında güneşi görürüm ilk.
Güneş beni seyrederek ben güneşi seyredirim.
Arındırır beni kötülüklerden kirlerden.
Uzağı görmeye başlarım, hem de daha uzağı...
Serpilir sarı saçlarım güneşi kiskandırırım
Ziyaretime gelir nice varlıklar, arılar karıncalar.
Karşılıksız ikram ederim kendimden, hiç bitmezcesine.

Akşam olur, boynum bükülür, sevdiğim gitmiştir.
Oda üzülür mü dersin?
Uykuya dalarım geceleri, nefes almak zor gelir.
Sabah olur, yıkarım yüzümü güneşin ilk damlalarıyla.
Tararım saçlarımı seher yelinde

Güneş hayranlığını gizleyemez
Bende hayran kalırım güneşe, takip ederim gün boyunca.
Merak ederim her gün kaybolduğu yeri .

Gün geçer azalır güneşimin bereketi.
Yapraklarımdan yağmur kayar gibi gider dostumun ahengi.
BU NE YAMAN AYRILIK!
Fırtınalar kopar. Bir gölge düşer üstüme bir de ağırlık.
Akbabalar gibi üşüşür kuşlar üstüme, sökerler tek tek dişlerimi.
Muhteşemliğimden az şey kalır geriye, gururum tek ayakta.
Rüzgar eser savurur son dişimi bu toprağa.
Yeşerir yine bir tohumcuk baharda, şu gelincik tarlasında.
Bilmem güneş yine aynı doğarmı
Doğ güneşim doğ....

Yüksel Karakus

Bir isci cocugundan bir isci babasına

Bir işçi çocuğundan bir işçi babasına...

Hastahane çatısına incecikten ve nazikçe yağmur yağmakta.
Duvarları, bir yas havası ve elem bir rüzgar esintisini hisseder.

Otuzbeş yıl öncesini hayal ederim:

Anaokul koridorunda bir işçi babası oğlunun elini tutmakta.

İlk okul günü.

Çocuk babasının elini sım sıkı tutmakta ve ağlamaklı.

Bü gün, bir işçi babası,oğlunun elini sım sıkı tutmakta bir hastahane odasında ve ikisi ağlamaklı.

Sonra...

Gün tutuşur, ay tutuşur,yıldız tutuşur.

Kızlar koşuşturur,gelinler sarılır ,yaşlar dökülür.

Yiğitler durulur,arşanlar kükrer, delikanlılar uğurlar.

Bir cuma günüdür , güzel bir gün.

Eller üstünde önlerinden geçer mesut bahtıyar.

Bilenler diz çöker, boyun eğer

ve..

Semalar açılır...

ordular selâmlar,

melekler ağırılar.

Babamız Hakka yürür..

Allah babamızdan razı olsun

Yüksel Karakus

Devrimci

Boynunda levha.

Elleri belinde, kelepçeli.

Bir güç abidesi!

Bütün dünyaya baş kaldırmış,
herkese asi.

Ömründe sadece sevgiye diz çökmüş.

Son isteğinde bile ağzını açıp bir kelimeye tenezzül
etmemiş.

Celladına merhamet etmiş.

Sevgi adına.

O, bir devrimci.....

Yüksel Karakus